

DE GEBODEN

Vierde gebod van God: Vader, moeder zult gij eeren.

1. God gebiedt ons in het vierde gebod: 1° onze ouders te beminnen; 2° hen te eeren; 3° hun te gehoorzamen; 4° en hen in hunnen nood te helpen.

2. Zijne ouders beminnen, dat is een ware genegenheid voor hen hebben, en dat door zijne woorden en werken toonen.

3. Wij moeten onze ouders beminnen, omdat wij hun, naast God, het leven verschuldigd zijn, en zij zich om ons nog vele ontberingen getroosten.

4. Zijne ouders eeren, dat is hen in zijn hart achten, en hunne krankheden en gebreken met geduld verdragen.

5. Wij moeten onze ouders eeren en hun gehoorzamen, omdat zij ons in Gods plaats besturen.

6. Wij eeren hen als wij ootmoedig God vragen dat zij in hunne zaken slagen, door ieder geacht en bemind worden, en den Heiligen in den hemel aangenaam wezen.

7. Wij eeren hen ook als wij onzen levenswandel inrichten naar hun oordeel en hunnen wil.

8. De h. Paulus geeft ons dezelfde vermanen: « Kinderen, zegt hij, gehoorzaamt aan uwe ouders in den Heer, want dat is rechtvaardig. » En verder: « Kinderen weest uwen ouders gehoorzaam, omdat het aan God aangenaam is. »

9. Wij eeren nog onze ouders, als wij hunne liefdewerken en hun vroom gedrag navolgen, want het grootste achtingsteeken dat men iemand geven kan, is wel hem in het goede trachten te evenaren.

10. Zijne ouders eeren, dat is ook nog raad vragen, en hem nakomen.

11. Wij eeren hen eindelijk, indien wij hun in den nood behulpzaam zijn, hun dan voedsel en bijstand bezorgende.

12. Dat alles leert ons Christus zelf, als hij den Phariseërs hunne ondeugd verwijt. « Waarom overtreedt gij zelve Gods geboden, zegt hij hen, om uwe overlevering te volgen? God heeft immers gezeid: eert uwen vader en uwe moeder; hij die zijnen vader of zijne moeder zal vervloeken, zal met den dood gestraft worden. Doch gij zegt: hij die zijnen vader of zijne moeder zal zeggen: ieder offer welk ik u voordragen zal, zal u nuttig wezen; eert noch zijnen vader noch zijne moeder; en gij hebt door uwe overlevering Gods gebod ijdel gemaakt. »

13. Onze plichten jegens onze ouders vervullen, is een altijddurende verplichting, doch bijzonderlijk in hunne gevaarlijke ziekten.

14. Dan hoeven wij alle middelen aan te wenden opdat zij, nog bij hunne volle kennis, niet beroofd worden van het bezoek des priesters, de biecht en de

sacramenten des Altaars en des h. Oliesels, welke alle christenen bij het naderen des doods ontvangen moeten.

15. Aldus versterkt en als omgeven door den plechtigen stoet der deugden van geloof, hoop, liefde en godsdienst, zullen zij den dood niet vreezen, doch hem zelfs begeeren, wijl hij hen leidt tot de gelukkige eeuwigheid.

16. Voegen wij hier nog bij dat wij onze ouders na hunnen dood eeren met een hunner waardige begrafenis te bezorgen, met zielmissen te laten opdragen en hun laatste schikkingen gestreng te vervullen.

17. Na het afsterven zijner ouders moet men hun testament uitvoeren et tot rust hunner ziel bidden.

18. God zegent en be'oont zelfs dikwerf op de aarde de kinderen die hunne ouders eeren.

19. Het kind dat zijne ouders gevoelig beledigt, of hen in den nood verlaat, wordt door God vervloekt en door de menschen gehaat.

20. Het volmaakt voorbeeld van gehoorzaamheid dat de kinderen navolgen moeten, is stellig het Kind Jezus, dat Maria en Jozef onderdanig was al den tijd dat het met hen te Nazareth verbleef.

Uitleg der plaat.

21. Wij zien op deze plaat, *boven* het Kind Jezus Maria in de huishouding en Jozef in zijn ambt helpende.

22. *Onder, links*, is de jonge Tobias die zijnen vader in de tegenwoordigheid van den engel Raphaël het gezicht wedergeeft, zijne oogen met de gal van den visch wrijvende welke hij van zijne reis had medegebracht.

23. *Rechts*, ziet men den Zaligmaker den h. Josef, zijnen voedstervader, in zijnen doodstrijd bijstaande, en hem op zijn goddelijk hart drukkende.

24. Wil men een denkbeeld van de echte vreugde welke de goede kinderen aan hunne ouders verschaffen, men leze de roerende geschiedenis van Josef, den zoon van Jacob: Toen de broeders, na een gelukkige reis, in't land van Kanaän kwamen, riepen zij uit de verte hunnen vader toe: « Jozef, uw zoon leeft nog en is heer over geheel Egypte! » Jacob kon zijne ooren haast niet gelooven, maar toen zij hem alles verhaalden, en de koninklijke wagens met de geschenken toonden, riep hij uit vol blijdschap: « Het is mij genoeg dat mijn zoon Jozef nog leeft; ik wil heengaan en hem zien, eer ik sterf! »